

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI MEGYEI KOZLÓNY.

Megjelenik hetenkint háromszor: vasárnap, kedden (félíven) és csütörtökön.

Szerkesztővel értekezhetni: naponta délelőtt 11 órától 12-ig.

ELŐFIZETÉSI DÍJ,
hálszéken házhöz hordva:
Égész évre . . . 8 ft.
Fél évre . . . 4 " 50 "
Negyedévre . . . 2 " 50 "

Kiadó hivatal:
Nadasch, Muzsik és Partlits könyv- és könyvnyomtatásos vállalatja a városi székhelyben, hogy az előfizetők és hirdetészek küldendők.

Hirdetéseik lapunk számára felvételének: **B u d a p e s t e n,** Lang Lipót, Gispellator 3. sz. — **Hansenstein & Vogler,** Dorottya-utca 11. sz. — **Goldberger A. V. Vázei-utca.**
Külföldön: **B e c s e n,** Masse Rudolf I. Seibertstr. Nr. 2. — **Haasenstein & Vogler I. Wallischgasse Nr. 10.** — **Daube G. L. és társai I. Wollzeile Nr. 12.** — **Oppalik A. I. Stubenbastei Nr. 2.**
Dukes Miksa I. Riemergasse Nr. 12. — **Stern Möriz I. Wollzeile Nr. 25.** — **Rotter és társai I. Riemergasse Nr. 13.** — **Danneberg I. II. Czerninplatz Nr. 5.**
H a m b u r g b a n, Haasenstein & Vogler. — **F r a n k f u r t b a n** A. M. Daube G. L. és társai.

ELŐFIZETÉSI DÍJ,
vidékre postán küldve:
Égész évre . . . 9 ft. — kr.
Fél évre . . . 4 " 50 "
Negyedévre . . . 2 " 25 "

Szerkesztéségi iroda:
Sötét-utca s csendes-utca sarkán, Holendner-tele házban, hogy minden a lap szellemi részét illető közlemény küldendo.

Hármentelvények nem fogadjatnak el. Készítőknek nem adatsék vissza.

Igéret s megtartás.

Szép szó az ígérget, — de szebb annál a megtartás, mely a mai diplomatikus világban csak igen ritkán felel meg az ígérgetnek. Van az ígérget ten is egy általános korrupció, a mit minden ember észlelhet.

A piacon, a vásáron, az üzletben, a gyárban, a bírósági teremben, a szalonban mindenütt sokat ígérnek s keveset adnak, melyben a különböző foku s nemű ígérgetnek megfelelőleg redukált nemei s fokozatai vannak a megtartásnak.

A zsebzótárban egyszersmind osztályozva vannak az emberek is.

Nincs valami mulatságosabb, mint ilyen zsebzótár.

Például így hangzik: X. ambíciózus ember, s roppant zsebzota. Ez mindig ígér s soha se ad. Y. hajhássza a nagyok kegyét s e szerint ígér, folytonosan ígér, s teljesít is apródonként valamit, hogy czéljához közelebb jusson, melytől ha elűttetik, nemcsak azt veszi vissza, a mit már adott, hanem még kamatokat is követel. Z. magas állasu ember, s az állás maga hozzá azt magával, — hogy soknak sokat ígérjen. De csak akkor tartja meg szavát, ha egy állásának fundamentumát erősíti meg. Az ígérget s zótartás egy circulus vitiosus. Ebben keringenek az emberek s mindenki azt hiszi a másikáról, hogy ő csalta meg.

Ez a családi igyékvs föltöte szükséges; egy valóságos „malum necessarium.“

Ezt maga a világ akarja. Mundus vult decipere . . .

Közepette e kölönös csalárddokának a jó diplomata — ügyes csaló, biztos léptekkel halad czélja felé.

Az ígérgetek számtalan szálat fűzi őt ide s oda, és a mint hol ide, hol oda rángatják ő mint a féle ügyes kötéltánczos tért hódít magának, a tömeg aplaudál s ő elérte czélját.

S mindennek a kiindulási pontja az ígérget, s mindennek befejezése a meg vagy nem tartás.

Nem kell positív ígérgetet érteni ez alatt. Né-mely embernek az arca első pillanatra szótlanul

is sokat ígér, míg másoké éppen semmit. Minden ember saját látóköréből szemlélve embereit, válto-gatja ki őket. Így származnak az érdekkörök, — ígérgetek s megtartások. Igérget s megtartás közt olykor tántogó mélység van. A vak és ügyetlen egyenesen belezuhan s örökké benn vergődik. A mélység egyik fala az ígérget, másik a megtartás — és egyike se másikra se nem tud felköszni.

Az ügyes ember azonban az ily mélységet egy salto mortaléval átgorja. Általános szabályul állítható föl, hogy az ember minél kevesebbet higgyen.

A hívés az existentiá tartalék-alapja. Abból minél kevesebbet szabad fölhasználni, s a mit fölhasználtunk, mihamarabb pótolnunk kell.

Valóságos álarczosok között mozog a XIX. század embere. Minden oldalról leskelődnek ra, hogy beføjnák ártalmatlanná, eszközzé tegyék.

Csaknem minden ember eszköz a másik kezében s ebben semmi lealacsonyító nincs. Csak ne legyen az ember tompa eszköz a másik kezében. Legyen kél, melyet hoz a másik használhasson, meg kell élesítenie. Az élességgel nyert az, a ki használja s nyert maga az eszköz. S az éles kés olykor a gazdája kezét vágja meg.

Ha azonban kés vagyunk más kezében, odaig ne használtsunk föl magunkat, hogy élünk csorbujjon, mert az esetben nagy kérdés, fog-e érdekel-ni állani a másiknak bennünket újra kiközö-rölni, avagy egyszerűen eldob!

Nagy tudomány az: az emberek közt bizton lépdelni.

Megérdemli, hogy minden ember gondolkod-jék föltöte.

Az első s utolsó határvonal az ígérget s meg-tartás között merül föl a nagy kérdés: lenni vagy nem lenni!

Zentai csendélet.

Az Ellenör csendes és tárgyilagos, a Hiradó ellenben mérges és személyeskedő; az utóbinak szerkesztöje úgy látszik megunta már a sok herce-zsurcát, mert Mikosevics czikkelt megbélyegzi, megkülönböztetéseül annak, hogy mit mond a Hiradó s mit a nagy uifit. Az Ellenör 14. számában a t. ügyész érdemei 11 pontban voltak méltatva azon csattanos záradékkal, hogy: ő kel-

me örökösi halott; az ítélet ellen a minden áron élni akaró t. ügyész a sajtóbrósrághoz apellált, ott remélvén feltámadását kieszközölheti. Tehát a zentai dolgok végre egy pártatlan, igazságos, befolyásmentlen forrai elé kerülnek, sok szerencsét a t. ügyész annak a merész vállalathoz!

A szabadkai kir. törvéyszék is belenyult a zentai dolgokba és hozott olyan ítéletet, mely — ha felelvteli bíróságok nem volnának — veszedelmes praedecessus lehetne a képviselők szölásszabadságára. Arról volt szó, hogy Flesch József Zenta városi képviselő, ki bizalmatlansági indítványt tett a tisztí ügyész ellen, követett-e el ezáltal büntetődel cselekményt. A törvéyszék kimondta az „igen“-t s Flesch József elítélte két heti fogház-és 20 ft. pénzbírságra. Ha felsőbb bíróságok nem lennének, most az egész képviselőtestületre a „du-tyi“ várna, mert biz azokon megessett, hogy elfogadják Flesch József indítványát s a t. ügyésznek megszavazták a bizalmatlanságot.

Gombosfalvy Gombos Gábor polgármestertünk át-kozza is az ösöl intézményt, mert most régi ohaja teljesedése lehetne, t. i. nem kellene neki lakását Szabadkáról Zentára áthelyezni, mert a legnagyobb kényel-menel elnokolhatna Szabadkán a . . . „duityi“-ban.

A „Bácska“-ban Csángó rugdalózik. Ugy tetszik, mintha e kötyvalékkal találkoztam volna már valahol.

Az a! Volt alkalman e firmának e tisztelt lapok hasábján a kormere kopintani, csakhogy akkor a lel-kem „Veritas“ cím alatti mutogatta a cziferblatját. Hiába az okmányhamisítónak is meg van a maga szen-vedelye s ha nincs más, há hamisítja a saját maga nevet.

Hát azok a rугanak arról szólnak, hogy azok a segédök, kik Zs. A.-nál egy becsületbeli ügyben kozben-jártak, ugyanannak adósai volnának. Az egyik segéd, a „Kalmus“ meghazudtolta ugyan e rágalmat a Zentai El-lenörben s a másik se olyan természetű, ki az ilyen dol-got válasz nélkül szokta volna hagyni, de hat éven fog tovább megyek és megengedem, hogy a talmi „Csángó“ igazat hazudot. De hat könyörgöm alázatosan, azok az urak e teren egészen egyedül állnak, mi a pénzmanipu-latiót egyesek monopoliumának tekintjük s nem mond-juk el néha-néha magunk is, hogy „hízesen On ezen ösöl-váltónál fogva X. Y. ur rendelkezere?“ Lelkem Csángó ön elszöltta magát, mert maga Zs. A. ur is tesz hasonló intézkedéseket, meg pedig amolyan sarga hasukon, mert hat . . . nobilis ember am. Hanem ovatosagot azt ajánlatok a Csángó urnak, mert ki találak rukkoli az okmányhamisításról szóló aktákkal s akkor ezt a nevet harsányi jános szörnyen kis betűkkel fogják írni.

A „Zombor és Vidéke“ tárczaja.

Nem arra születtem . . .

Nem arra születtem, — nem a természetem,
Hogy harcotat vijak a világgal szüntelen;
Hogy vadni topozda teit poharak között,
Argumentum gyanánt rángassak üstöket.
Vitézzem a bottal s eros vita-végére
Gyoztom koronazza fejek beverése.

Nem arra születtem . . . nines is a véremben,
Hogy dicsőségem a korszakom keressem,
Öt fületli szóra, fútorra, modorra,
A mi ha nem tetszik, kessa a zende-banda
Pofotni a kelleit, ha hozzá a „bon-ton“
Egy picizlüt dobni fej ed elm i mód on.

Nem arra születtem, — ahhoz semmi kedvem:
Lómha semmitteves gyümölcsöt szedjem;
Járda-koptásban kaceret felszolgálom
Gyönyörű tavaszom töltén végé eljtem.
Fáztatt szeredem csókja reszgetsem,
Csábbal az erényt is hálöba keritsem.

Nem arra születtem, nem visz rá a lelkem:
Mint vad a prédára apam jusát lessem,
Mint ösím szerzetek gondiál, munkássággal:
Görnyede kártya közt éjszakaor álát,
Rör gozéba fulva, eszelen mámorban,
Szerences s köj-isten öltarára hordjam.

Gyönyörök és élvezék tárbháza az élet,
Engemet azokból nem igen sok illet,
Nem is az edesét szomjazza a lelkem,
Káprázatos kejet soha se keresem.
Talan másnál nem is meg az gyönyör-számba
A mivel betelik szívem mindén vágya.

Nekem csak a magány, béke s nyugalom kell,
Csendes erdő árnya madár zengesevel,
Csillagos ég néha halvány hólsugárral,

Höl ábrándos lelkem végtelenbe szárnyal . . .
Egy eszemény az ödes szerelme-világgal!
Tuz legyen a dalban, hagyha lantom rágal . . .

S aztán a negy fal . . . esussze, ridog négy fal . . .
Negy fal között néma, komor íroaszat.
Szomjaz toll s kozelben kut a mely itatja,
Barazadt ássa vigan feher lapra.
E tollnak, e kuttak és e sok feher lap
Varázserelje: e szöba — túnderlak . . .

Amaranth.

Reggeli sétat.

— Karczolat —

Hányszor nyílik alkalma az embernek meggyözödni arról, hogy a nép akár fógó hagyományok épuj, mint a közmondások és példabeszédek mind megannyi lét-jogossággal bírnak a gyakorlati életben.

Mit jelenthet az pl. „ki korán kel, aranyat lel“, alig mondhatná meg valaki, ha mindig késón szedtem, mert lissz valósággal nem is aranyat szörizgat a korán kelő, de gyakran, igen sokszor esik meg, hogy a korán kelő gyönyörködik a szép madárdalban, mely a reggel bizonyos orain tul elhangzik, s hányszor esik meg az, hogy valósággal szerencsét hoz a véletlen épen annak, ki korán fog munkához, holott míg a késón kelő ebre-dezni kezd, amaz már szerencsét talált.

Hányszor láttuk már elő példáját a mesébeli ké-peknak, s nem egyszer tudánok a komor jelen esemé-nyei közben visszagondolni ama rég elmúlt idöre, midőn még dajkadalban zengették apró fülemkébe titkai egy nagy utnak, melyet valaki életnek talált elvezetni! Mert hát bizony mese itt minden! Mese maga a csodás vi-lágalkotas, mese az özmindenség, a természet, s talány a mindezek fölött uralmora hivottat emberi lény! Milyen csodásan alakulnak meg körülötte a viszonyok, milyen finom hálözatban tudja fogni egyes szálat ama végtelen

fonálnak, mely egészében adja az életképet; milyen óriási befolyással tud czéljára hatni a senki által eddig meg nem fejtett véletlen sors, csak akkor fogunk fel teljeszen, csak akkor dönthetjük meg ama régi példabeszédet: hogy minden ember ennen alkotja sorsát, ha a vilá-g-zinpad eseményektü bonczolgotva kiválasztjuk az igazat a hamisból, elkülvitjük a fényt árnyától, megkülönböz-teszük a valóságot álmainktól.

Történt, hogy a legatosító farsang valamely kellemesen eltöltött éje után jobb szellemem nem engedett álmainnak túnderhónaba hatolni, hanem ében para-csopta átélni ama visszaemlékezéseket, a melyeknek bú-nyos illatától kabultan rohantam az utcára kora reggel; azaz hogy nem volt epenséggel hajnal, de télnek idején, folyg a késon kelökre nevre, kora volt. A gyamban meg a koringó zörgő ábrándos melodiája álmora hajó szemem előtt sürke köd kezdődött, de mégis engedtem az ösztönnek s utnak eredtem.

Es íme! Alig haladtam száz lépésnyire, a köd el-vonult, a lé! tisztult, és szemem lemondani látszottak a tiltott élvezetről, s jól éreztem magam. A tavóbbi valami ké! színt láttyi kötötte le szétszórt figyelmemet, mely annál nagyobbra nött, minél előbbre mentem, a fényt közelebb jött és mintha a szél gyéngéd érintesevel árdayok ohagtana emelni annak, a kit eltakar, olyan kö-ltői rendtelenségbe hozta a fátóly előlly gondos helyzetét. Talán fölösleges is mondanom, mielőtt szép azev rejlett az égszínű lepel alatt, hisz e színelhez csak bizonyos nöek-nek van joguk, s ezek bizonyára szépek. Csinos kis fe-kete kalap, melynek formájában egyesülve volt a fran-czia izlés legapróbb részlete, belül kél passzománnyal ektive, ez takarta a fot, melyet e pillanathban a Madou-nának véltem káncsolhatni. Az egész tolette bar divatos-mágis izlésről tanúszkodott; mozgásában, járásában visz-szatükrözött az a természetesség, mely öszinte, nyilt

A zentai atletikai klub m. hó 29-én tartott rendkívül közönséges Gyomboly Gombos Gábor polgármester és értelmes társainak kílépése azzal vétettet tudomásul: miszerint azon visszas helyzetnek megszűntetésére, melybe a kilepett tagok a legutóbbi események folytán nemcsak a klub egyes tagjaival, hanem magával a klubbal mint erkölcsi testülettel szemben is önmagukat s önkényű sodortatni engedték, az illetők tagsági minőségének megszűntetését a klub részéről is a legcélszerűbb módnak találattat.

Igy járt a baba, mely forog szépen tovább-tovább s a tisztí ügyész az természetesen . . . mosolyog.

Csaj.

Az ujkor vivmányai között.

(Látogatás egy gazdasági gépcárnokkban.)
(Az ordog lova. — Cseplés villamos világítás mellett. Tarnóczy Gusztáv.)

. . . Hogy hát esti 10 órakor kezdik meg a cseplést Tarnóczy Gusztáv gazdasági gépcárnokkában. Ez volt olvasható a minap egy pár újságban. De már ezt megnézzük!

Hát bizony az ugy is történt és ha Tojás D. bátyánk nem vették volna a lőhenhemi intézetben, szakasztott egy véleményem lett volna, a mi ispánunkkal, Szekrényes László urammal, akivel együtt néztük meg ezt a tránya dolgot s a ki azon a véleményen volt, hogy biz' itt lidérfeczfény mellett csépel az őrdög lova.

Persze, hogy érdekes dolog volt a villamfény által nappalá varázstól ejben látni mint miködök a Hornsby-masina s mint csépei ki a kalászból a szemet. Mar most nem kell a gazdának félnie, hogy elkísik a csépléssel; ott a villamfény, tessék nappalá tenni az éjét, ha sietős a dolog.

Megnéztem közelebből azt a csudát, a melyet Hornsby neve után kereszteltek el s Tarnóczy ur volt olyan szives minket egymásnak bemutatni, mar t. i. engem és a gépet.

Persze, hogy anglus volt a csinálója meg az újabb szerkezet készítője. Nyolc lónak erejével s a mozgony meg a villamossgal szogatató gépet is hajtottá, mely egy árbocz végére erositett villamos lámpával volt öszkekötve.

Az őrdög lova bizony ki is tett magát, nem hiába nyerte Angliában minden versenyén az első díjat. A kalászban még magnak sem hagyott egy szemet magot, a töreket törekedett elválasztani a magtól, a mi szintén sikerült neki; az első minőséget piaccikepen bocsaítja ki, s e mellett olyan pihlegmál dolgozik, hogy a gepre állított teli pohár viz ki sem csordult. De arról sem lehet panaszkodni, hogy nagybélű, mert bizony nagyon kevés eddelél, akarom mondani fűtőanyaggal beéri. Sokan csodáltak e derék gepet, és egy grof, ki szinten ott sűrgődött a vendégek között, így szólott Tarnóczyhoz:

— Mond csak te Gusztá, mit is bibelőlöd te tulajdonképen ezekkel a masinakkal, mikor ugyis megélhetés a magad birtokából?

— Hát te miért vesződl a lovaiddal? Vágott vissza Tarnóczy.

— Az megint más; én azokkal futtatok.

— No hát én meg ekéimel és gépeimmel

futtatok. Az é én kedvenz sportom, a mely talán van annyira nemes és hasznos sport mint a tiéd.

Mert tudni kell, hogy ez a Tarnóczy csakugyan sportból tartja feun gépcárnokát. Hiszen könnyű volna neki a pokolba dojni ezeket a masinákat, mert van neki miből megélni. Magyarországhól és Szlavoniából ő és szülei 30,000 holdat neveznek a sajátjuknak.

És hogy mégis a gépekkel foglalkozik, ez legjobban bizonyítja, hogy szenvedélyből, sportból teszi. A közpála is nyitva állott előtte. Nyitráme-gyének fejezójé volt, majd ország. képviselő lett, s midőn 1878-ban újból megválasztották honatya-nak, nem vállalta el a mandatumot. Vágyai a gépekhez vonzótták s valóban olyan gépcárnokat állított föl Budapesten, mely ritkítja párját. A mit Angha és Amerika újat és csinészert é téren nyujt, azt mind föl lehet találni csárnokkában. Gépeit a világ legelső és legkülönböztöbb gépgyáraiból hozatták és azokat egymással összehasonlittá a legjobbakat kis nyereséggel adja el.

De a hazai ipart is figyelemmel kíséri, a mit legjobban bizonyít a Schliek-gyárnak „Krupach“-féle ekéi, melyeket Tarnóczy tökéletesített annyira, hogy ma általánosán a legjobb ekéknek tartanak.

Hát ez a Krumpach egy egyszerű kisvárosi kovács volt, a ki gondolkozni szeretett. Rá is jött egy praktikus ekére, melyet aztan Tarnóczy módosított és tökéletesített. Az új ekéket most a Slikgyár készíti, mely a felfedező Krumpachot is befogadta a gyárba munka-vezetőnek.

A villamos világítás mellett megtekintettünk még a roppant gépcárnokban egyet-mást a szeretetremltő gazda kaluzsolása mellett. Megmutatta nekünk a kis óriást (Little Geant), a ki törpe liliputi ugyan a jelenleg az állatkertben magát mutogató Simonoff. Nikoláj muszka urhoz képest, de ez erőre nézve bizony jóval fölülmulja. Mert ez a Ganz-fele keményítőnyélből készült kis 60 ftrós liliputi egy óra alatt három pesti mérős zsákot, tehát 20 perc alatt egy három vekás zsák csöves kukoricázat képes lisztes darára örölni.

De láttunk mi itt még anyni mindenféle gépet és őrdögös szerszámot, hogy még most is kaparazik bele az agyvelök. A derék tulajdonos mündent tövéről-hegyére megmagyarázott, de hát ki tudná fejében tartani azt a tőmérdek gepet, amivel ő már díjat nyert?

A „Ransomes, Sims és Head“ hármas ekével Díszegyet egymáa három díjat nyert hat közül. Agárdon 8 díjat seprtt be és pedig többek közt az említett Schliek-Krupach-fele ekével. A békésme-gyei, csongrádme-gyei, nagyszombat, nagyváradi, balmási és vogyeradi kiállítások és versenyek mind érmekekkel és kitüntetésekkel hirdetik a Tarnóczy gépeinek dicsőségét.

Hát még az a tőmérdek sok összehasonlító kísérlet, miket az áldozatok kimélése nélkül tesztek!

Valóban tiszteljük az ilyen nemes sportot! De nini a mag már ki van csépelve, és ha még tovább is folytatnók, már talán üres százmát csépelénk.

tekintetének oly különös fényt adott s tartásának feszleten be-huszké vonása sokkal több tiszteletet parancsolt, semhogy a férfianak szokások, de nem elölege rosszalható szeméregotes tárgyáa mertem volna tenai szépségét. Hisz első tekintetre visszaképzélem magam az atlé e varázshónába, s szemekkel éj fényben föl-leim veitem a rég kerestett ideált, mely után oly sokáig haszalatlan epedtem. Sokszor hallottam mar és én huszék abban, hogy bizonyos érzés egyszerre velt lánzt a szíven, s a legbiztosabb alakban tudatja ezt velünk, midőn egy névnek hallatnna, vagy valakinek látására prba éjti az élet ezeny; veszőlye közben reudithetlen férfit; a legkeményebb szívet meg tudja indítani egyetlenegy mosoly, a legszárzabba lelki emberben éreket tud kelteni a nó, ki mintha varázstól bővölto volna ot elenk, sap-painaknak munkája és éjeleink csöndes nyugodalmában folyton kísér lépteinket és könnyebbé tevé küzdelmeinket, csesleti álmainkat. É s sajátságos, hogy ép a nó tudja így elragadni az embert. Mert hisz a nó, dacára ama sokszoros fölénységnek, mely öket külső megjelenés tekintetben felettünk kitünteti, dacára annak, hogy a természet oly gazdagon állította meg a nó, mégis ritkán tudják melyekben lekötii figyelmünkét; nagyobbára mülo fény az, mely csai, — láng, melyet a legkisebbke szello oiólt s nyomatlanul éltünk emlékeztünkéből. De e pillanatot meghazudtol minden ervet, mely ellenem szöla. Mintha mestersegesen készi enok éő ilyenkor egész visszakedűnket, mintha éreznők, hogy szemünk találkozáa elúrálóa szívünk hevesebb dobogását, mintha reménnéknél bevallani titkos óhajunkat, — lesülött tekintettel ádvözöljük egymást.

Mennyi érelvéllyel küzdjük le sokszor az előlrébe szoruló érzést, mely suttogva szöl szívünkhöz, és mennyi természetellenességet tanusítunk az olyan kényszerhelyzetben, a midőn nem szabad bevallani, hogy szívünk gyűlékony. Mintha bizony nem volna elég méltó emberi műveltszűnköz az érzések é legnemesebbike.

Anyira meglepett e találkozás, hogy szinte nem

mertem föltekinteni éz égéből alászállott lény nemes színe felé, alig tudtam, álmodom-e, vagy ébren vagyók, úgy elfogott bizonyos neme az igazatottságnak, melyet valódi néven ki sem fejezhetnék; de oly szép volt a nó kissé megzavarv helyzetében, s há képletem nem csai, keble nullánzott, lélekzete nehezébbé vált, s há bátorságon lett volna a pillanat hevében bevallani bűnömét, hangja talán reszket a választásnál, s meg nem bocsát e me-renyelést sohá. Éreztem, hogy valami történik bennem, de kezdetben az álmatlan éjnek tulajdonított minden változást; a kép, mely előttem lebezgett, nagyon érdekel.

A nap folyamán többször gondoltam a bájos alakra, de a hivatás szögirő parancsa eltiltja az embert arról a szép ösvényről, melynek viruló mezején nyughelyet talál a fáradt bajnok. Este ismét visszatért a látomány s midőn nyugtalan álmain hullámait a búvós megjelenés lecsöndesíté, imára kelt az ajk s újból kívántam látni őt.

Végre megvirradt, az éj kezdett kilépn titokzatos homályából és sziettete a napot. Félve jöttem az utcára, nem mintha tegnapi találkozásunk ismétölésedet féltem volna, oh nem! Ittas voltam még a mániortól, melyben véletlenül gyökös fényes szerepet; elkábultam ajkainak titokban gyököző búvós mosolyától, édes tekintetétől, mely csak akkor ejtett kétsége, a midőn az ényemmel találkozik. Sétél szötte le szemiet, midőn azoknak túlkörében vélem látni a világ mindenség legszébb képeit, mért kerülte el tekintetemet, melyben oly hű mását találhatta érzésem ösztönésének? . . . Hisz legszebb álmatban esdekeltem, eléggé remégetem, hogy a munka, mely ideálon keresésében élmúlt, életelőml, ifjúságomból veszendőbe megyen, most megteremő gyümöcsöt, mert megálltam, — most vesztsem el? . . . !

Elhez hasonló gondolatok között indultam hazuról. Vajjon megláthatom-e ismét? . . . Önkénytelenül verdogott fel é kérdés, mért éreztem, hogy tegnapi ota új emberré levék, tudtam, hogy bennem változott valami; nehány óra múlt csak el, mégis é rövid időnek reményétől kezdölött pázsitján álmodozni, szébbnek látszott

Aratás előtt állván, nem fejezhetjük be szármaként másképp, minthogy hó aratást kívánjunk gazdáinknak s hozzá olyan derék, jóravaló gépeket, minők Tarnóczy gépcárnokkában vannak fölhalmozva.

H. J.

H I R E K.

A vallás- és közoktatásügyi magy. kir. miniszter a zombori magyar olvasói-kör elnökének, azon becses ajándékéért, melynél fogva a nevezett olvasókör, a zombori áll. fögymnasium tanári könyvtára számára 374 ft becserétkü müvet ajándékozott, köszönetét nyilvánította.

Néhai Czifrusz Ferencznő feletti gyászimse tegnapi nagy részvét mellett tartott meg a zombori Rökus sirkerti kápolnában.

Körözés. Widmer Károly Winterthonban a balesetek elleni biztosító-társulat igazgatója 152,000 frankot sikkasztott el és megszökött. — A belügyminiszter körözött megfeneklen is, mely szerint a nevezett társulat a közkezerletnek legkevesebb 2000 frank jutalmat ajánl fel.

Örvedetes terfoglatás. Bács Keresztúr községnek f. éj. május hó 10-én örökidőkre hibát örömméne volt. Ézen község görög katolikus oroszajku hazafias lakóssága évek óta fáradozik a községi illetile magyar nyelvi iskolák szervezésének megnyitására és állami nyelv tanításához értő tanócak alkalmaztatásáért. Ohaja és nemes törévése azonban a horvát kirzeviszi püspökségtől függő pánszól érzelmi befolyás ellenséges szítás kövételében mind eddig meddő s eredménytelen maradt. — miglen t. i. a megyei törvényhatóság ezen körülmények föl közvetlen átélésében a kereszturi tanügyi állapotok megvizsgálása és az iskolák rendezése céljából a helyszínére egy vezve vizsgáló bizottságot ki nem küldött. A lenjezzett nap volt az, melyea Czifrusz Ferencz tanfelügyelő kir. tanócsos ur Öngyásza Tek. Schékk Mátyás szoligabiro és tisztelőndő Ujfalusi Mihály kuzcurai lelkes és püspöki megbízott urak kíséretében a kereszturi görög katolikus felekezeti népokollákat sorban személyesen bejárta, megvizsgálta és tanügyi állapotok föl közvetlenül meggyözödtöt. Örvedetes az, hogy Gyurgyevo község küldöttsége ugyan e napon és helyen jelentkezett a kir. tanfelügyelő ur Ó nagyságánál saját tanügyiünk hasonló rendezéséért iskolák magyarosítása végett. Tért foglalnak, magyarosodnak, állami nyelviünk hódítva terjeszkedése nekünk biztos kilátást nyujt arra nézve, hogy iskolánk s tanügyiünk kellő támogatás mellett 7 év alatt nagyobb eredményeket képes leéml fölmutatni, mint elétt évtizedekig tehette. Adja is a kegyes éj, hogy a magas kormány, törvényhatóság és kir. tanfelügyelő ur Ó nagyságához kötött jogosult reményeink mielőbb valóuljanak. — — —

Póttanfolyam. A magyarnyelven nem jártas népiskolai tanító számáa, a magyarnyelv elsajátítása végett a nyári szümböben Baján hat-heti póttanfolyam rendezték. a póttanfolyam július 9-én kezdődik.

A budapesti-szabadkai vonalon Budapest-Ferencváros állomás és Erzsébetfalva megálló hely közte fekvő „Budapest-kitérő“ énevezésű viselő kitérőnél a személyes ütiópdázás felvétele céljából f. évi június 1-étől kezdve a m. k. államvasut 2111 és 2112. számú személyvonatai megállanak.

A régi ezreseket múlt hó 31-ig lehetett az osztrák-magyar bank egyik 16 vagy fölökintézeténd bévaltani. A beváltást ézentul szep. 1-éig csak a budapesti és bécsi fölökintézetnél eszközök; szep. 1-én tal a beváltást külön kell kérelmezni. 1889. aug. 31-étől fogva a bank föl lesz egészen mentve éz ezresek befalásának köteletségétől.

Folytatás az első mellékleten.

előttem, mint az álmat követő valósnak sokak által magasztalt, de szerintem száraznak nevezhető egyhangú színtelensége! . . .

Megvartam tegnapi találkozásunk idejének beálltát s addig csak remélve kerestem a távolban rengó kék fátlyot, mely legbiztosabb delejtüje volt szerencsémnek. Égyzerte csak úgy éreztem, mintha örömem felkeltáni kőszönné, meglattam a búvós jelt; a kék fátlyóll ját-szadózott a reggeli szélle. Tehát ismét fogom át látni, gyönyörözödni fogok angyali szépségésségem, — fájdalom! kínos híd-gében, s kétségbeesen tartozókkó merev tekintete fölött! Ugyanazon természetes lépésekben kövölgett, areza épolly viruló szímben tündököl, mint tegnapi szemecskének kék színe ma is oly fényes gyözelmet biztosít számáa, mint tegnapi, s egészen véve úgy látszik, mintha ó nem változott volna, csak én! Csak én érezem a pokoli kínt, mely tegnapi óta éget, éf felmentette a természet a szenvedősektől, mert nagyon szép, ilyen nőnek csak őrülni szabad és hódolatát fogadni azoknak, kik az alkotás szent törvényeiben kiemelkedni látják a nó fényes alakját, és késszéggel hajolnak meg senki által kétségebe nem vonható magasztos hivatásuk előtt. . . .

Végre találkoznók; azt hiszem észre vett, de ismét lesüté szemét. Mikor nehány lépéssel továbbra voltam, úgy éreztem, mintha látása könyöbbitéte volna a nehéz terhet, mely tegnapi óta nyom, de csaldóttam. Helyzetem különbb lett, mert szíven hevesebben dobogott. Mit tegyek? Egy ismeretlen nő szemében történe tölvélyes, vagy megvallom: eltévedés talán nem élett arra, hogy belsőszerehessem, de ha elég is lenne, hisz nem ismerem, nem is mondhatom meg az imadottunk. Naphosszant tépöldezetem, de nem tudtam lemondani a tiltott gyümölcs fölértetéről. Hagyjuk el, talán felejtethető az egész, vagy talán szeret tehetem az ismeretségsének, s ha megismertem, könnyebb lesz a helyzet, mint jelenleg.

Vártam, vigasztaltam magam s reméltem. Napok.

Folytatás az első mellékleten.

Közgazdaság.

Zombor, június 2.
(Erd. tud.) Gazdánk által váruvart esó a múlt hét fo-
lyamában beállt, eszkögy határunk délkeleti részén joggal volt
vagyotte, mely azonban, mert eszelet jött, nem okozott nagyobb
kárt. Yetésünk alapján meggyehetünk, hogy árpa, rozs es zab
szépen mutatkoznak, buza azonban nem áll közelezen, mert sok
helyt rozsa mutatkoz. Eddigje a rozsa csak a leveleken ta-
llálható, es remélhetjük nem fog a kalászkora is kitérdőni, mert
a jökör jött esó annak továbbfelesztését nagyon gátolja. Ezíránt
pár nap mulva lehet biztosan állítani, mert a buza csak most halja
a kalászkort; epny csak későbbre lehet megítélni, hogy a
tenpar reggel két mennyiben volt káros.
G a b a n a z l e t ü n k most teljesen pang. A behozatal gyér,
es a vetelkevé is korlátozt a budapesti es bécsi tözsedékre jelzett
lanyha iráy következtében.
Mai árának: Buza 9—9.20, zab fehér 5.70—5.80, közönsé-
ges 5.60—5.70, tengeri 5.80—5.90, bab válogatott fehér 8—8.50,
kóles 5—5.25 meternáznaként kiesnyben.

Heti jelentés a budapesti gabonáról.

Budapest, június 1. 1888.
Steiner József es Társa jelentés, gabona es bizományi czég
jelentése.

Lanyha hangulat mellett indult meg az ózlet, az árak ér-
zékenyen esokteknek. A het közepeén azonban az elöbri állás
visszahodott. A beáított javulást nem a szákségelt vásárlásai
idéztek elo, hanem a spekulatív tendenciós bírel.

Buza változatlan, emelkedő. Elörsündü tavaszidkí 10.85,
79—80 Kilo 10.60—10.65 kelt. Békaski 79 klt. 10.50, eszakmagy. 77—
79 klt. 10.40—10.45.

Ros 10 krral emelkedett, 7.80-ig kelt. — Állomásokon
7.40—7.50.

Tengeri változatlan 6.70-ig kelt. Kikindán 6 frt,
Árpa szilárd Takarmány 7.25, égetni való 7.60, sórt 9.
Zab változatlan 6.20—6.30.

Kóles hányaló, roppany szilárd, 8 frton kereset.

Kóles ka sa a 32.50—14 frt kelt zskólatok.

Mohár mag szilárd 12 ft.

Bab fehér 9.50—10.50, torpe 12.60, barna dito.

Burgonya. Nagyolb telekelen vásároltunk es szállí-
tottunk Trézszótát Egyipombia. Fehér beldő 1.30—1.50 füzünk,
lánsági állomásokon. Sarga beldő, keszeledé álskón 2.20-ig. Itt
helyben a pekek 2.60—3.10-ig bízettek. A kivélt nagyobb nyeret
elöthúte, de a déli vasút ezen eszekely értékei arerut ugyan-
annyi szállítási költséket szed be, mint gátona után. Üfösven lenne,
ha gazdasági egyesülötök ezen ezeké elöyösb értékesítésé
miatt felszólalának a szállítási díjak mérséklése iránt.

Határ időzlet. Flacsmik teljesen lezálvá áll az eu-
ropai piacok szolb, mindennemű kövezetlen bírok terjeszté-
tek a hódort térsékre. Az árak meleségezen fölésiatástek.
Vasagos vad jétek feljéidott, mert az europai értékszádekak
is lenyegesen befolyásolta, es a magyar értékeket lenyonta.
Buza oszi határidőre 10.25-ról 10.75-ig emelkedett, ugyan-
akkor keze árú usene 9.65 füzettelet, záral 10.70. Tavaszra 35
krral magasb árak következték.
Zab osze 6.80-ig köttették.
Tengeri magy-junusra 6.75, julius-angusztsura 6.90-ig volt
forgalomban.

Válasz Nymbusnak.

— Verhovay-stylgyakorlat. —

A „Zombor es Vidéke“ 58-ik számában egy
„Pünkösdi kirandulás“ című tarca-czikk jelent
meg, melyből elvíváthatalan az tünik ki, hogy írójá,
kirol a homályban is megtudtam, hogy egy valamely
nagy hon bureaux embere létre ilyen magamfele sze-
gyény éhenkorás es urf esavagó emberkeröl, bár igen
szépen válogatott, de magukban igen sokat rejto
szavakban, quasi hízelegve beszél. Azt gondolva,
hogy az éji homály, melyet csak egy alig pisigő
vasuti lámpa tett még homályosabba, úgy is mind-
ent elrejt es fedez, azt gondolhatja es mondhatja,
a mit csak akar. De nem ading van ám az Nymbus
uram! A egész ezbikköl végig kitünik az, hogy

ön engem akkor, felhasználva gyengo látlehetségem-
met betyár terminus-technikusan beszélve, való-
sággal fixirozott. Tudja meg ön N. ur es legyen
bíviden önek tudtára adva, hogy az ilyen magam-
fele bitangolás es járdakoptatásból elősködő embert
egy bármilyen nagy bureauban diszelgo, szárm-,
írás- es törvénytudó embernek nincs joga írrozni.
Mily vakmeroségre nem visz ez a mai napság el-
harapódzott es átokelt szabadság bizonyos egye-
neket! Engem, a szegény jámbor utazót fixirozni.
Megtudatni a világgal, hogy öreg is meg osztán
fiatal is vagyok, micsoda véleményvel viseltek
majd írántam a szép nem. De ha tudnám, hogy ön
talán ahhoz a honbologdító bölesmondát szerinti
50 kros magyarokhoz tartozik, higgye el azonnal
utcaesavargói tempómhoz hűen ragaszkdó hősként
ott teremnek ön előtt es csak úgy repülének ki,
lelkületennek megfelelő futykosömböl ösmert hősi-
ség es vitézségem teremtette agya-bugyalási tör-
vényeziknek feje fölött, hogy azt sem tudná, hány-
szer tapostam rá, ha csak magam nem ugatnám
vele tele a város utcait. De miután én ezt jelen-
leg nem tehetem, pedig közelösmert betyáriszmsi
hatalmannál fogva csak is ezt kellene tennem, mert
arról, a mit önek scriblerek, es a legifjabb kösz-
szöleményre a kornak, becsületes utoni elégtételnek,
neveznek, nekem nincs fogalmam. Karom elég iz-
moságára bízom es esekélységeket, ahhoz pedig még
kevésbé értek, hogy hiboló es szép, es mégis sok-
kat, de sokat rejto szavait a paragrphusok érte-
lmében oda esür-esavartassom, hogy azokból valamely
törvényhuzásból megzadagodott Justinanus
elhúzott hetyke hőse, valóságos személymegsértést
bunkozzon es tünközön ki; mondóm ilyesmihöz
csak azért is nem értek, mert az én becsületemet
meg nem sértheti senki sem, es ebböl látja ön,
hogy öszinte ember vagyok. De legyen meggyözdőve
Nymbus ur, hogy piszkos lelkü bosszuállásom el-
maradhatatlan, mert bármily szemtelen módon vien-
dem is azt véghez, mert tudja meg uram, én e
vidéknek ingyenlő es munkakerulo, verekedőhos
étkezője vagyok, kit a hölgyek némely igen kicsiny
izmos es erős testalkatomért szívesen látnak
es bekebeleznek belső fundusok rejtekeibe es tápl-
lálnak. Ebböl kifolyólag elgondolhatja ön a „cher-
ches la femme“ elvéből kiindulva, hogy mennyire
nyalogatja sok pímasz, urhatnáság nyavalyától
gyötörtt satnyalékú urficska kezemet, melyról
tudja, hogy Jovis Filiusi futykösömöt azaz tár-
sadaíni fogalmam szerinti iránytűmet hordozza. Es
most e kevésből is tudhatja, mire becsülöm barát-
ságot szinlelo szavait, melyekért addig, míg sze-
mélyes elégtételt nem szerez magannak, dühöngve
es formedvényes betyárfutykői lelkütem enszeny-
pökhendiséges es foitelmes veszekedésre született
es nevelt undok, ehöz lelkületek, szomjázó es táj-
tékok turó étkességem zabolázatlan nyomorúságát

Folytatás a 2-ik mellékleten.

HIRDETÉSEK.

Két jó családból származó 13—14 éves fiú, iskolai képzettséggel mint tanoncok felvétetnek Weidinger S. es Zs.-nél Zomborban.

F. évi június 1-től „Szt-Háromság“ térien Tárcazy-féle házban.

Cselyuszka Antal

urí es uől-czipész Zomborban
elváall vidéki vagy helybeli mindenemű

férfi-, női- s gyermekczipő

megrendeléseket beküldött mérték szerint pon-
san es gyorsan. 20—20

Tudatja a n. é. közönséggel, hogy rakatárát teteme-
sen megnyagyobította s minden minőségben a leg-
olsóbb árak mellett szolgál tisztelt vevoinek.

Fürdői jelentés.

Alulírott tisztelettel jelinti a n. é. közönséggel, hogy a Ferencz-esatornában a 10-ik számú hid mellett

fürdőháza

uszodával együtt

f. évi június hó 5-én kedden ünnepélye-
sen megnyitattik.

Bővebbet a falragaszok.

Számos létegetásért esd tisztelettel

Ulrich Venczel fürdőtulajdonos.
Hubert Henrik vendéglos.

KRONDORFI
Savanyú-Kútt
„STEFANIA“
Koronaherczegnő
forrás.
Triezt 1882
szm érem.

Szénsavdús természetes egy. asztali víz;
hathatósan bizonyít a légzesi szervek es gyomor
bántalmainál.

Kütvállalat KAHL es TARSA Krondorfi
Carlsbad mellett.
Foraktár Zomborban: FALCONE GUSZTÁV urnál.

Dreher Antal-féle
KIVITELI PALACZKSEREK
egyedül kaphatók es megrendelhetők 10—10
csakis
DIETRICH es GOTTSCHLIG-nél, Budapesten,
vagy
DREHER ANTAL-nál Kőbányán.
A nyaron át naponta háromszor friss töltés, a palaczkok töltése czéjára eltett,
legkitunőbb kiviteli palaczkereknek.
Ismét eladókat legnagyobb előnyőkben s engedélyekben részesítjük.
Szives tudomására.

Azon t. cz. közönséget, mely csak Dreher-féle kiviteli sert fogyaszt, arra figyelmeztetjük,
hogy csak azon palaczkerek hamisítatlanságáért s eredetiségért kezsekünk, melyeknek
vignétain a „Dietrich es Gottschlig“ név vilagosan olvashato.

KIS HIRDETÉSEK.

E rovatban minden szo beiktatásán 2 krajó árba
keröl, hirdetésnek után, melyek a hirdető-fel-
kölur fakézfélrel is elvonának látva, meg 30 kr.
loyjeggyel huzotlan.

Két fiatal ember számára azonnal folyó-
tekné a legelőnyösebb
káp egyenként 18 írtat
havonkint. — Értésítést
ad eszn lap kiadoviv.

Ugyonök felvetetnek!
Ugyes s gyakorított ügy-
uonök biztonsási biziel

Egy hatóságilag engedé-
lyezett
tudakozó es szolgálatot
közzévető intézél es ügynök-
sége
közzévet mindennemű
szolgálatot, elvállal házak,
tulók es ingatlanok adas-
vevése es bevezetése
iránti megizásokat.

Gesztyenesztől.
Csak nyugottan. Nem
kell többé a multra
gondolni. Fecségesere
nem halgatott, de nem
is fog halgatni senki
most már. Egy-e bá az
elmúlakra többé nem
lehet visszavárászolni?

Egy a jegyzői teendők,
különösen az adókeze-
lésben jártas,
fiatal, ötlen egyén
azonnal alkalmazást
nyerhet. — Hol? Meg-
mondja a kiadóhivatal.

Egy üzletve való
ívegezett iredó
oleso áron kapható.

Egy középkorú ember,
csinos külsővel — hi-
vatalnok — 1150 ftnyi
fizetéssel — nyugdíjke-
pes — egy közporku

hölgygel (esetleg özi-
vegyével), kinek némi
vagyona is van, meg-
ismerkedni óhajt. Csak
komolyan tett ajánlatok
sziveskedjenek 30.
sz. a. „Serencse fel“
jellegével küldeni a ki-
adóhivatalnak.

Minden hírdetere felvilágosítást ad a kiadóhivatal.
Lovelbéli tudakozásokra is pontosan
válaszolunk, ha a válaszra szákség es posta-
tábeli leg beküldetik.